

УДК 005.8:330.322:005.591.6:004

DOI: <https://doi.org/10.32782/2415-3583/41.5>**Данкевич В.Є.**доктор економічних наук, професор
Поліський національний університет
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0522-2927>**Кравчук І.І.**доктор економічних наук, професор
Поліський національний університет
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3561-6118>

ІННОВАЦІЇ ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ІНВЕСТИЦІЙНО-ПРОЄКТНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ВІРТУАЛЬНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ІТ-СФЕРИ

Обґрунтовано теоретико-методологічні засади менеджменту віртуальних організацій в ІТ-сфері. Сформувано систему класифікаційних ознак їх інвестиційного менеджменту за парадигмальним базисом, спрямованістю, інтеграцією, часовою орієнтацією та інструментарієм. Доведено доцільність застосування динамічно-процесуальних підходів і обчислювальних методів. Розкрито принципи дослідження віртуальних команд як інвестиційних реципієнтів з урахуванням автономності, подолання суперечностей оцінки та трансформації ризиків. Запропоновано концепцію інструменту «Адаптивного мультимодального оцінювання інвестиційної спроможності та готовності (AMIR-Framework)» на основі аналізу цифрового сліду, Data Mining, SNA та штучного інтелекту. Визначено порядок візуалізації показників через чек-листи комплаєнсу та фінансового аналізу для переходу до системи інвестиційно-проектної координації.

Ключові слова: віртуальні організації, менеджмент в ІТ-сфері, теоретико-методологічне забезпечення, інвестиційний менеджмент, інвестиційна спроможність.

Постановка проблеми. Прискорення цифрової трансформації, поширення хмарних технологій, платформних бізнес-моделей, штучного інтелекту та дистанційної зайнятості зумовлюють становлення віртуальних організацій в ІТ-сфері. Їх функціонування ґрунтується на мережевій взаємодії розподілених команд, гнучкому залученні компетентностей, нематеріальних активах і цифровій інфраструктурі. Інвестиції тут реалізуються через взаємопов'язані проекти з високою технологічною, ринковою та організаційною невизначеністю, що потребує переосмислення положень інвестиційного і проектного менеджменту та їх інтеграції в єдину методологію.

Традиційні підходи недостатньо враховують специфіку віртуального середовища. Показники чистої приведеної вартості, строку окупності, бюджету та тривалості не забезпечують повного оцінювання мережових ефектів, вартості даних і знань, цифрової довіри, кіберризиків, залежності від платформ і стратегічної гнучкості. Мінливість складу учасників, асинхронність комунікацій, транскордонність операцій і розподілена відповідальність ускладнюють визначення суб'єктів управління, меж проекту, витрат, вигід і критеріїв результативності. Наявні дослідження здебільшого відокремлюють інвестиційний аналіз від управління життєвим циклом ІТ-проекту, а фінансові критерії – від оцінювання спроможності віртуальної мережі. Така фрагментарність обмежує пояснення зв'язків між архітектурою взаємодії, розподілом ресурсів, ризиками та створенням цінності.

Отже, наукова проблема полягає у невідповідності усталеного теоретико-методологічного інструментарію динамічній, мережевій та нематеріаломісткій природі віртуальних організацій ІТ-сфери. Її розв'язання потребує інноваційного синтезу системного, проектного, портфельного, мережевого, інституційного, поведінкового й екосистемного підходів із методами сценарного моделювання, реальних опціонів, аналізу даних та багатокритеріального оцінювання, що дасть змогу досліджувати інвестиційно-проектний менеджмент як безперервний процес формування, реалізації та перегляду рішень, у якому фінансова результативність узгоджується зі стратегічною цінністю, стійкістю цифрової взаємодії, й адаптивністю. Обґрунтування відповідних категорій, принципів, моделей і критеріїв є передумовою достовірного оцінювання ІТ-проектів та якісного управління розвитком віртуальних організацій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Загальнонаукове та методологічне підґрунтя для переосмислення управлінських процесів в умовах глобалізації та діджиталізації висвітлено у працях вітчизняних та зарубіжних науковців. Специфіку трансформації теоретико-методологічних досліджень в сенсі міждисциплінарності та практичні аспекти адаптації методологічного апарату до запитів сучасності досліджує В. Степанов [2]. Вплив цифрових технологій на гносеологічні та методологічні основи науки розкрито В. Колісником [3]. Г. Єфремова та Л. Яковенко обґрунтовують важливість міждисциплінарності при вирішенні складних економіко-управлінських завдань [4; 5].

© Данкевич В.Є., Кравчук І.І., 2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

Макроекономічні умови, ризики та інноваційно-структурні зрушення, в яких функціонує інвестиційно-проектний менеджмент, суттєво деталізовані В. Залізником [6]. Теоретико-методологічні аспекти оцінки інноваційно-інвестиційного потенціалу, інфраструктурного розвитку, стимулювання інновацій в Україні як середовище структурних змін досліджують І. Єгорова, та Ю. Кіндзерський, Ю. Бажал [7]. Водночас, ці дослідники обґрунтовують моделі стратегічних векторів розвитку високотехнологічних галузей [8]. Дослідженню механізмів інтеграції просторових та цифрових екосистем для залучення інвестицій присвячені наукові розвідки І. Єгорова, О. Бойка, Ю. Кіндзерського та І. Дульської [9].

Фундаментальні концепції цифрової трансформації бізнес-моделей та впровадження новітніх технологій, які слугують базою для проектного менеджменту в IT-сфері, глибоко досліджені зарубіжними фахівцями. Концептуальний інструментарій для керівництва діджиталізацією пропонують Дж. Еліа, Дж. Солаццо, А. Лерро, Ф. Піньї та Ч. Л. Туччі [10]. Стратегічну орієнтацію на штучний інтелект як інструмент посилення інноваційних дослідницьких симуляцій вивчають М. Руоконен та П. Рітал [11], а С. Чаттерджі, Р. Чоудхурі, Д. Вронтісо та Ф. Джабін обґрунтовують мікрофундаментальний підхід у цифровій трансформації організації з використанням CRM на базі штучного інтелекту [12]. Загальнотеоретичні засади інноваційних бізнес-моделей та цифрового лідерства розроблені П. Верхуфом, Т. Брукс-Хейзеном, Й. Бартом [13], а Дж. Вестерман, Д. Бонне та Е. МакАфі у книзі вивчають вплив цифрового лідерства на перетворення бізнесу [14].

Безпосередньо специфіці функціонування віртуальних організацій, віддалених команд та інструментарію управління проектами в IT-середовищі присвячено праці сучасних дослідників. С. Алькоуд досліджує теоретичні основи синхронізації діяльності розподілених структур [15]; Р. Гендерсон та Л. Патель систематизують практичний інструментарій дотримання KPI та дедлайнів у віртуальному бізнес-середовищі [16]; А. Мюллер досліджує цифрову співпрацю в розподілених командах із фокусуванням на впливі цифрових колаборацій на підвищення загальної продуктивності IT-проектів [17]; Ч. Парк та Дж. Лі розглядають новітні технологічні межі інтеграції імерсивних середовищ у проектний менеджмент в сенсі інтеграції координацій ефективності віртуальної командної роботи [18].

Попри наявність значної кількості фундаментальних і прикладних праць у сфері цифрової трансформації, загального менеджменту та координації віддалених команд, специфічна методологія інвестиційно-проектного менеджменту саме у віртуальних організаціях IT-сфери залишається недостатньо комплексною. Потребують подальшого наукового обґрунтування інноваційні теоретико-методологічні підходи до оцінки інвестиційних ризиків IT-проектів у віртуальному середовищі, врахування специфіки балансування інтелектуального капіталу та адаптації інструментів гнучкого управлінського контролю в умовах використання штучного інтелекту та імерсивних технологій.

Мета статті – обґрунтування аспектів впровадження інновацій у теоретико-методологічні дослідження інвестиційно-проектного менеджменту віртуальних органі-

зацій IT-сфери та розробка міждисциплінарного методологічного інструментарію дослідження віртуальних команд як інвестиційних реципієнтів. Завдання: 1) здійснити класифікацію теоретико-методологічного забезпечення досліджень інвестиційного менеджменту віртуальних організацій IT-сфери; 2) обґрунтувати чинники інтеграції дослідницького інструментарію процесів управління інвестиціями у віртуальних IT-командах; 3) запропонувати базис концепції інноваційного методологічного інструментарію дослідження віртуальних команд як інвестиційних реципієнтів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Теоретико-методологічне забезпечення досліджень менеджменту віртуальних організацій IT-сфери є складним ґносеологічним та прикладним завданням, що зумовлено специфікою самого об'єкта: віртуальні організації поєднують у собі мережеву архітектуру, децентралізований характер управління, високу динамічність і тотальну опосередкованість цифровими технологіями. На філософсько-методологічному рівні досліджень (позитивістський напрям) віртуальні організації розглядаються як об'єктивно існуючі структуровані системи, функціонування яких підпорядковане чітким кількісно вимірним закономірностям (наприклад, оптимізація витрат, швидкодія комунікаційних каналів, фінансове підтримання організаційної взаємодії). За конструктивістським підходом віртуальна організація позиціонується не як формальна структура, а як соціотехнічний конструкт, що безперервно створюється взаємодією її учасників через засоби цифрової комунікації. Системно-кібернетичний базис є основою для дослідження складних мережевих систем із зворотним зв'язком та процесів самоорганізації й адаптації віртуальних організацій до мінливого ринкового середовища.

Предметно-проблемна спрямованість (дослідницький фокус) теоретико-методологічного забезпечення проектних структур віртуальних організацій знаходиться у площині обґрунтування причинно-наслідкових зв'язків організаційно-управлінської, інформаційно-технологічної, соціопсихологічної взаємодії учасників та економіко-математичного забезпечення процесу цієї взаємодії. Різномасштабність та функціоналізація векторів взаємодії стосується трансформації управлінських функцій, розподіленого менеджменту проектів, віртуальних форм розподілу праці, аналізу архітектури програмно-апаратних платформ, хмарних інфраструктур, протоколів безпеки та засобів інтеграції розробок (DevOps), що виступають системним каркасом віртуальних організацій [13, с. 136; 11, с. 401].

Міждисциплінарна інтеграція, притаманна сучасним теоретико-методологічним дослідженням управління віртуальними організаціями IT сфери дозволяє концептуально забезпечити обґрунтування інвестиційно-проектного менеджменту цих організацій, зокрема – у сенсі розгляду їх, як об'єктів наукових розвідок складних екосистем, трансдисциплінарність досліджень яких дозволяє забезпечувати новий якісний науковий синтез (наприклад, Digital Human Resource Management або Соціотехнічний системний аналіз), та визначати спеціальний дослідницький апарат розвитку віртуальної організації у всій його багатомірності [15, с. 1273].

Визначення позиції теоретико-методологічного забезпечення досліджень інвестиційного менеджменту віртуальних організацій в ІТ-сфері вимагає позиціонування цього наукового напрямку у спеціальній системі класифікаційних ознак. Оскільки інвестиційний менеджмент у віртуальному середовищі ІТ має мультидисциплінарну природу і працює з високим рівнем невизначеності, теоретико-методологічне забезпечення процесів його вияву в системі координації не належить до однієї ізольованої категорії, а займає специфічний перетин конкретних класифікаційних груп (табл. 1).

Представлені характеристики класифікаційних груп теоретико-методологічного забезпечення досліджень інвестиційного менеджменту віртуальних організацій ІТ-сфери зумовлюють необхідність визначення пріоритетів вибору методів дослідження:

– часова орієнтація та інструментальна динаміка (методологічний лаг) – вибір методів здійснюється залежно від їхньої здатності відображати динамічні зміни об'єкта дослідження у часі; статичні методи (класичний інституційний аналіз, порівняльний аналіз організаційних структур) дозволяють зафіксувати стан віртуальної організації в конкретний момент часу, аналізуючи її поточну конфігурацію;

– характер аналітичного інструментарію та емпірична база (методичний рівень) якісні методи (Deer Interview, Grounded Theory, кейс-стаді) є незамінними для досліджень зароджуваних явищ, корпоративної культури та глибинних факторів взаємодії

в ІТ-командах; кількісні та математичні методи забезпечують формалізацію та перевірку гіпотез щодо продуктивності, швидкості реалізації ІТ-проектів чи рівня плинності кадрів.

Специфіка ІТ-сфери полягає у високій лабільності (рухливості): проєктні команди формуються під конкретне завдання та розпускаються після його завершення. Тому дослідження варто здійснювати з використанням динамічно-процесуального забезпечення (симуляційне моделювання, синергетичний аналіз, теорія хаосу), яке описує життєвий цикл віртуальної організації, процеси самоорганізації, фазові переходи та еволюцію мережових вузлів, а адаптація обчислювальних методик (Computational Social Science) до процесу є інноваційною ознакою теоретико-методологічного забезпечення саме для ІТ-галузі.

Обґрунтування необхідності розробки методологічного інструментарію дослідження віртуальних організацій ІТ-сфери як інвестиційних реципієнтів базується на принципах: 1) автономності віртуальної організації як суб'єкта економічних відносин (який спроможний залучати інвестиційний капітал на ранніх стадіях (Pre-seed, Seed, Grant funding, Crowdfunding) ще до формування класичної юридичної та фізичної інфраструктури підприємства); 2) подолання ключової економічної суперечності (між зростаючою часткою залучення інвестицій віртуальними командами та застосуванням до них застарілих (класичних) методологій оцінки, розрахованих на стаціонарні компанії з матеріальними активами та традиційною ієрархією;

Таблиця 1 – Характеристики класифікаційних груп теоретико-методологічного забезпечення досліджень інвестиційного менеджменту віртуальних організацій ІТ-сфери

Критерій класифікації	Класифікаційна група	Тип / Складові групи	Науково-методичне обґрунтування
1. За парадигмально-гносеологічним базисом	Позитивістсько-раціоналістичний та системно-кібернетичний підходи	- Основна: позитивістсько-раціоналістичний (кількісно-нормативний) підхід - Допоміжна: системно-кібернетичний підхід	Інвестиційний менеджмент оперує категоріями ризику, доходності, дисконтування грошових потоків (DCF), капіталізації та оптимізації портфеля. Базовою передумовою є наявність об'єктивних економічних законів, оцінка фінансових показників та моделювання невизначеності.
2. За предметно-проблемною спрямованістю	Економіко-математичне та інформаційно-технологічне забезпечення	- Основна: економіко-математичне забезпечення - Службово-асистентська: інформаційно-технологічне (техноцентричне) забезпечення	Предметом дослідження є процеси формування, залучення, розподілу та реінвестування капіталу в умовах відсутності значних фізичних основних засобів. Оскільки головним активом ВО в ІТ є нематеріальні активи (ІР, софт, людський капітал, алгоритми), економічний аналіз неможливий без глибокого розуміння технологічної інфраструктури, яка створює цю вартість.
3. За ступенем міждисциплінарної інтеграції	Міждисциплінарне забезпечення	—	Синтез на стику фінансового менеджменту, теорії інвестицій, інноваційного менеджменту та венчурного аналізу.
4. За часовою орієнтацією	Динамічно-процесуальне (еволюційне) забезпечення	—	Інвестиції у віртуальні ІТ-структури мають циклічний і високоадаптивний характер (стадії фандрейзінгу, залучення венчурного капіталу, токенизація, етап виходу/Exit). Оцінка вартості таких організацій у статистиці втрачає сенс через стрімку зміну їхньої конфігурації.
5. За характером аналітичного інструментарію	Синтез кількісно-статистичних методів та Big Data / AI-орієнтованих інструментів	—	Інтеграція класичного статистичного апарату з новітніми технологіями аналізу великих масивів даних та штучного інтелекту.

Джерело: сформовано авторами на основі [3, с. 35; 1, с. 46; 2, с. 137]

3) трансформації інвестиційних ризиків (втрати синергії (вихід одного з ключових учасників з віддаленої команди може критичніше зруйнувати проєкт, ніж у стаціонарній компанії), асиметрії інформації (важче оцінити реальну залученість та продуктивність віддалених фахівців), кібербезпеки та права інтелектуальної власності (географічний розподіл розробників створює складні юрисдикційні колізії щодо захисту IP-прав)).

З метою досягнення високого ступеню інноваційності теоретико-методологічних досліджень інвестиційно-проєктного менеджменту віртуальних організацій IT-сфери пропонується базис концепції методологічного інструментарію дослідження віртуальних команд як інвестиційних реципієнтів, в основу якого покладено інструмент «Адаптивного мультимодального оцінювання інвестиційної спроможності та готовності (AMIR-Framework)». AMIR-Framework (Adaptive Multimodal Investment-Readiness Framework) поєднує методи Data Mining, мережевого аналізу (SNA), психометричного профайлінгу та аналізу цифрового сліду за допомогою штучного інтелекту. Замість фінансової звітності за минулі періоди (якої у нових віртуальних команд немає), інструментарій досліджує динаміку поведінки команди в реальному часі. Відтак інвестиційна привабливість віртуальної команди визначається не поточними активами, а її адаптивною спроможністю (Adaptive Capacity) та ступенем інтеграції цифрових інструментів, як активу, що створює додану вартість.

Для оцінки реципієнтної спроможності віртуальних організацій IT-сфери та формування документального супроводу для потенційного інвестора необхідним вбачається одночасна візуалізація приведених до умов віртуальних організацій фінансових показників та показників AMIR-Framework із використанням актуальних для умов конкретної організації методик «чек-листів», в яких містяться відомості про якість доходу та контрактний аналіз (Quality of Earnings - QoE) структуру витрат та розподілений штат (Remote Workforce & Payroll), операційну маржу та хмарну інфраструктуру (COGS & Infrastructure), міжнародний податковий комплаєнс (Cross-Border Tax Risks), грошові потоки, ліквідність та банківський контроль (Treasury), нормалізацію EBITDA (Quality of Earnings Adjustments). Для візуалізації інформації в чек-листі доцільно обирати методику поелементного збирання інформації та її візуалізації (та використовувати актуальне програмне забезпечення), для чого необхідно поглиблювати контроль внутрішніх комунікацій персоналу, відповідального за підготовку аналітичної інформації для потенційного інвестора. Означене засвідчуватиме перехід менеджменту віртуальних організацій IT-сфери у систему інвестиційно-проєктної координації, а теоретико-методологічні дослідження цього процесу можуть бути продовжені у ракурсі обґрунтування

методик формування оптимального балансу витрат на здійснення внутрішньо організаційного моніторингу вартості бізнес-операцій проєктної віртуальної команди з використанням адаптивного мультимодального оцінювання її інвестиційної спроможності (в якості реципієнта).

Висновки.

1. Визначено, що дослідження інвестиційно-проєктного менеджменту у віртуальних організаціях IT-сфери базується на синтезі позитивістсько-раціоналістичного, системно-кібернетичного та конструктивістського підходів, що об'єднує теорію інвестицій, цифрове лідерство, концепції штучного інтелекту та управління розподіленими командами.

2. Обґрунтовано, що теоретико-методологічне забезпечення IT-команд належить до динамічно-процесуального типу з використанням Big Data та AI-інструментів, головним об'єктом аналізу якого є нематеріальні активи, що вимагає відходу від традиційної статичної оцінки на користь обчислювальних методів.

3. Обґрунтовано ознаки віртуальної організації як автономного інвестиційного реципієнта та доведено необхідність подолання суперечності між зростанням залучення капіталу віртуальними командами (Pre-seed, Seed, Crowdfunding) та застарілими методами їх оцінки. Визначено специфіку трансформації ризиків (втрата синергії при виході ключових осіб, асиметрія інформації, юрисдикційні колізії IP-прав).

4. Запропоновано базовий концептуальний інструментарій (AMIR-Framework) обґрунтування процесів оцінки інвестиційної спроможності віртуальних організацій в реальному часі через аналіз цифрового сліду, мережевий аналіз (SNA) та психометричний профайлінг.

5. Запропоновано процедуру адаптації фінансово-операційного аналізу до умов віртуальних організацій IT-сфери шляхом поєднання AMIR-Framework із розширеними чек-листами (QoE, COGS, податковий комплаєнс, банківський контроль), що знаменує перехід від класичного управління до інвестиційно-проєктної координації.

Перспективи подальших досліджень – подальше наукове обґрунтування методик формування оптимального балансу витрат на внутрішньо організаційний моніторинг вартості бізнес-операцій віртуальної команди під час застосування AMIR-Framework; розробка механізмів гнучкого управлінського контролю та оцінки ризиків в умовах масового впровадження штучного інтелекту та іммерсивних технологій (VR/AR) у роботу віддалених команд; поглиблення методології оцінки та збереження інтелектуального капіталу й оптимізації соціотехнічної взаємодії в умовах високої плинності кадрів та географічної розподіленості розробників.

Список використаних джерел:

1. Білорус О. Г. Теоретико-методологічні проблеми глобальних наукових досліджень : монографія. Київ : Інститут світової економіки і міжнародних відносин НАН України, 2021. 312 с. URL: http://iegos.org.ua/monographs/Belorus_2021.pdf
2. Степанов В. П. Сучасна наука: теорія, методологія та практика організації досліджень : монографія. Одеса : Гельветика, 2024. 210 с. URL: http://helvetica.ua/monographs/stepanov_2024.pdf
3. Колісник В. М. Новітні підходи до теорії та методології наукових досліджень в епоху цифровізації : монографія. Львів : Новий Світ-2000, 2023. 284 с. URL: http://novyisvit.lviv.ua/monograf_kolisnyk23

4. Менеджмент: теорія, методологія, практика: колективна монографія / За заг. редакцією Г. Л. Єфремової. Суми: ФОП Цьома С.П.. 2023. 520 с. URL: <http://ir.soippo.edu.ua/handle/123456789/440>
5. Яковенко Л. І. Еволюція методологічних підходів у сучасних міждисциплінарних наукових дослідженнях. *Наука та інновації*. 2025. Т. 21, № 1. С. 40–51. URL: <https://scinn.nas.gov.ua/en/archive/2025/1/04>
6. Залізніук В. Інвестиційний менеджмент у світовій економіці: загрози та сучасні виклики. *Економіка та суспільство*. Вип. 72. 2025. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-72-32>
7. Оцінка інноваційного розвитку та структурні трансформації в економіці України: колективна монографія / [Сгоров І.Ю., Кіндзерський Ю.В., Бажал Ю.М. та ін.]; за ред.: чл.-кор. НАН України І.Ю. Сгорова та д.е.н. Ю.В. Кіндзерського; НАН України, ДУ «Ін-т. екон. та прогнозув. НАН України». – Київ, 2023. 240 с. URL: https://drive.google.com/file/d/13NjBKrWL_pOGvga-psCIBLp0J0R_0IK0/view
8. Відновлення та розвиток науково-інноваційного потенціалу України у повоєнний період : монографія / за ред. чл.-кор. НАН України І.Ю. Сгорова ; НАН України, Державна установа «Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук України». Електрон. дані. Київ, 2026. 234 с. DOI: <https://doi.org/10.15407/978-617-14-0553-0>
9. Сгоров І., Бойко О., Кіндзерський Ю., Дульська І. Підтримка розвитку індустріальних та технологічних парків в Україні : монографія / НАН України, Державна установа «Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук України». Електрон. дані. Київ, 2026. 120 с. DOI: <https://doi.org/10.15407/978-617-14-0526-4>
10. Elia G., Solazzo G., Lerro A., Pigni F., Tucci C. L. The digital transformation canvas: A conceptual framework for leading the digital transformation process. *Business Horizons*. 2024. Vol. 67. Iss. 4. P. 381–398 DOI: <https://doi.org/10.1016/j.bushor.2024.03.007>.
11. Ruokonen M., Ritala P. How to succeed with an AI-First strategy? *Journal of Business Strategy*. 2024. Vol. 45, No. 6. P. 396–404. DOI: <https://doi.org/10.1108/JBS-08-2023-0178>
12. Chatterjee S., Chaudhuri R., Vrontis D., Jabeen F. Digital transformation of organization using AI-CRM: From microfoundational perspective with leadership support. *Journal of Business Research*. 2022. Vol. 153. P. 46–58. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2022.08.019>
13. Verhoef P. C., Broekhuizen T., Bart Y., Bhattacharya A., Dong J. Q., Fabian N., Haenlein M. Digital Transformation: Strategic Approaches and Business Model Innovations. London : Routledge, 2022. 288 p. DOI: <https://doi.org/10.4324/9781003181828>
14. Westerman G., Bonnet D., McAfee A. Leading Digital: Turning Technology into Business Transformation. Boston : Harvard Business Review Press, 2021. 304 p. URL : <https://store.hbr.org/product/leading-digital-turning-technology-into-business-transformation/15016> (дата звернення 07.07.2026 p.).
15. Alkoud. S. Global virtual teams coordination mechanisms: building theory. *Global Journal of Economic and Finance Research*. 2025. Vol. 2, Is. 11. P. 1270–1282. DOI: <https://orcid.org/10.55677/GJEFR/16-2025-Vol02E11>.
16. Henderson R., Patel L. Remote project management: tools and techniques for effective delivery in a virtual environment. *Journal of Engineering and Technology Management*. 2025. DOI : / [https://orcid.org/10.59324/jaitd.2025.1\(1\).02](https://orcid.org/10.59324/jaitd.2025.1(1).02).
17. Müller A. Digital Collaboration in Distributed Teams: Innovation, Productivity, and Global Perspectives. *International Journal of Advanced Corporate Learning*. 2026. DOI : <https://orcid.org/10.61978/novatio.v3i1.1006>.
18. Park C. W., Lee J. Virtual teamwork coordination and performance: integrating metaverse capabilities and SOBC framework. *Journal of Intellectual Capital*. 2025. Vol. 27, Iss. 2. P. 467–485. DOI : <https://orcid.org/10.1108/JIC-02-2025-0029>.

References:

1. Bilorus O. H. (2021). *Teoretyko-metodolohichni problemy hlobalnykh naukovykh doslidzhen* [Theoretical and methodological problems of global scientific research] [Monograph]. Institute of World Economy and International Relations of the NAS of Ukraine. Available at: http://iegos.org.ua/monographs/Belorus_2021.pdf (in Ukrainian)
2. Stepanov V. P. (2024). *Suchasna nauka: teoriia, metodolohiia ta praktyka orhanizatsii doslidzhen* [Modern science: Theory, methodology, and practice of research organization] [Monograph]. Helvetica. Available at: http://helvetica.ua/monographs/stepanov_2024.pdf (in Ukrainian)
3. Kolisnyk V. M. (2023). *Novitni pidkhody do teorii ta metodolohii naukovykh doslidzhen v epokhu tsyfrovizatsii* [Newest approaches to the theory and methodology of scientific research in the era of digitalization] [Monograph]. Novyi Svit-2000. Available at: http://novyisvit.lviv.ua/monograf_kolisnyk23 (in Ukrainian)
4. Yefremova H. L. (Ed.). (2023). *Menedzhment: teoriia, metodolohiia, praktyka* [Management: Theory, methodology, practice] [Collective monograph]. FOP Tsioma S. P. Available at: <http://ir.soippo.edu.ua/handle/123456789/440> (in Ukrainian)
5. Yakovenko L. I. (2025). *Evolutsiia metodolohichnykh pidkhodiv u suchasnykh mizhdystsylinarnykh naukovykh doslidzhenniakh* [Evolution of methodological approaches in modern interdisciplinary scientific research]. *Nauka ta innovatsii*, vol. 21, no. 1, pp. 40–51. Available at: <https://scinn.nas.gov.ua/en/archive/2025/1/04> (in Ukrainian)
6. Zalizniuk V. (2025). *Investytsiinyi menedzhment u svitovii ekonomitsi: zahrozy ta suchasni vyklyky* [Investment management in the global economy: Threats and modern challenges]. *Ekonomika ta suspilstvo*, no. 72. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-72-32> (in Ukrainian)
7. Yehorov I. Yu. & Kindzerskyi Yu. V. (Eds.). (2023). *Otsinka innovatsiinoho rozvytku ta strukturni transformatsii v ekonomitsi Ukrainy* [Assessment of innovative development and structural transformations in the economy of Ukraine] [Collective monograph]. Institute for Economics and Forecasting of the NAS of Ukraine. Available at: https://drive.google.com/file/d/13NjBKrWL_pOGvga-psCIBLp0J0R_0IK0/view (in Ukrainian)
8. Yehorov I. Yu. (Ed.). (2026). *Vidnovlennia ta rozvytok nauково-innovatsiinoho potentsialu Ukrainy u poviennyi period* [Restoration and development of Ukraine's scientific and innovation potential in the post-war period] [Monograph]. Institute for Economics and Forecasting of the NAS of Ukraine. DOI: <https://doi.org/10.15407/978-617-14-0553-0> (in Ukrainian)
9. Yehorov I., Boiko, O., Kindzerskyi, Yu., & Dulska, I. (2026). *Pidtrymka rozvytku industrialnykh ta tekhnolohichnykh parkiv v Ukraini* [Support for the development of industrial and technological parks in Ukraine] [Monograph]. Institute for Economics and Forecasting of the NAS of Ukraine. DOI: <https://doi.org/10.15407/978-617-14-0526-4> (in Ukrainian)
10. Elia G., Solazzo G., Lerro A., Pigni F. & Tucci C. L. (2024). The digital transformation canvas: A conceptual framework for leading the digital transformation process. *Business Horizons*, vol. 67, no. 4, pp. 381–398. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.bushor.2024.03.007>
11. Ruokonen M. & Ritala P. (2024). How to succeed with an AI-first strategy? *Journal of Business Strategy*, vol. 45, no. 6, pp. 396–404. DOI: <https://doi.org/10.1108/JBS-08-2023-0178>

12. Chatterjee S., Chaudhuri R., Vrontis D. & Jabeen F. (2022). Digital transformation of organization using AI-CRM: From micro-foundational perspective with leadership support. *Journal of Business Research*, vol. 153, pp. 46–58. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2022.08.019>
13. Verhoef P. C., Broekhuizen T., Bart Y., Bhattacharya A., Dong J. Q., Fabian N. & Haenlein M. (2022). *Digital transformation: Strategic approaches and business model innovations*. Routledge. DOI: <https://doi.org/10.4324/9781003181828>
14. Westerman G., Bonnet D. & McAfee A. (2021). *Leading digital: Turning technology into business transformation*. Harvard Business Review Press. Available at: <https://store.hbr.org/product/leading-digital-turning-technology-into-business-transformation/15016>
15. Alkoud S. (2025). Global virtual teams coordination mechanisms: Building theory. *Global Journal of Economic and Finance Research*, vol. 2, no. 11, pp. 1270–1282. DOI: <https://doi.org/10.55677/GJEFR/16-2025-Vol02E11>
16. Henderson R. & Patel L. (2025). Remote project management: Tools and techniques for effective delivery in a virtual environment. *Journal of Engineering and Technology Management*, vol. 1, no. 1. DOI: [https://doi.org/10.59324/jaitd.2025.1\(1\).02](https://doi.org/10.59324/jaitd.2025.1(1).02)
17. Müller A. (2026). Digital collaboration in distributed teams: Innovation, productivity, and global perspectives. *International Journal of Advanced Corporate Learning*, vol. 3, no. 1. DOI: <https://doi.org/10.61978/novatio.v3i1.1006>
18. Park C. W. & Lee J. (2025). Virtual teamwork coordination and performance: Integrating metaverse capabilities and SOBC framework. *Journal of Intellectual Capital*, vol. 27, no. 2, pp. 467–485. DOI: <https://doi.org/10.1108/JIC-02-2025-0029>

Dankevych Vitalii, Kravchuk Iryna
Polissia National University

INNOVATIONS IN THEORETICAL AND METHODOLOGICAL RESEARCH ON INVESTMENT PROJECT MANAGEMENT OF VIRTUAL ORGANIZATIONS IN THE IT SECTOR

This article substantiates the key aspects of innovating research on investment and project management within IT virtual organizations and develops a multidisciplinary toolkit for examining virtual teams as investment recipients. Relevance – the evolution of digital technologies has driven the emergence of virtual organizations operating via network architecture and distributed governance. Traditional methodologies tailored to physical assets are ineffective for virtual teams whose primary assets are human and intangible capital. A contradiction exists between the growing capital raised by early-stage virtual teams (Pre-seed, Seed, Crowdfunding) and the lack of tools to assess their investment capability and unique risks (loss of synergy, information asymmetry, IP conflicts). This necessitates an innovative management framework for such entities. Methodological Basis – the study relies on a dialectical approach, systems-cybernetic and systems-synergetic analysis, and modern economic theories (portfolio theory, risk-return trade-off, behavioral finance, information asymmetry, digital leadership, dynamic capabilities). Methods applied include: retrospective, comparative, and bibliometric analysis; systematic generalization and scientific abstraction; modeling, structural-logical analysis, and Computational Social Science. Results – a systematized theoretical foundation for IT virtual organizations was established, synthesizing positivist, systems-cybernetic, and constructivist approaches. A specialized classification system was proposed, positioning investment management as an interdisciplinary, dynamic field oriented toward Big Data and AI. The status of a virtual organization as an autonomous investment recipient was substantiated. The Adaptive Multimodal Investment Readiness framework (AMIR-Framework) was developed to replace historical financial reporting by analyzing real-time team dynamics via Data Mining, Social Network Analysis, psychometric profiling, and digital footprint tracking. Practical Significance – lies in adapting financial-operational analysis to virtual environments by integrating the AMIR-Framework with applied checklists. This enables comprehensive evaluations of Quality of Earnings, operational margins, cloud infrastructure, tax compliance, and banking controls, facilitating an applied transition to effective investment-project coordination.

Keywords: virtual organizations, IT management, theoretical and methodological support, investment management, investment capacity.

JEL classification: O32, M15, M11, G31, L86

Дата надходження статті: 13.07.2026
Дата прийняття статті до публікації: 18.08.2026
Дата публікації статті: 03.09.2026